

בס"ד ח' ניסן ה'תשע"ב
הדלקת נרות - 18:40
צאת השבת - 19:32
רבנו תם - 20:17
שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 616
@ בשבת לא אומרים "צדקתך"
@ ביום חמישי סוף זמן "ברכת הלבנה" כל הלילה.
@ ביום חמישי אור לילי ניסן "בדיקת חמץ"
@ תזכורת: לא לשכוח למכור חמץ.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפסטידון: "יערבוח"
(מלאכי ג')

פרשת צו - שבת הגדול

הנשיאים, יום ח'
סוף אכילת חמץ 10:07

מעייני הפרשה:
< דינים נוספים בקרבן עולה ובקרבן מנחה.
< קרבן אהרון ובניו ביום משיחתם.
< דינים נוספים בקורבנות: חטאת, אשם ושלמים.
< הקדשתם של אהרון ובניו לכהונה.
"לכל בני אהרן יהיה איש כאחיו" (ו' י')
הכהנים דבקו במידת אביהם אהרן, אהבת ישראל ובשל כך הגיעו למעמדם. כל אחד מבני אהרן חש כלפי כל איש מישראל כאילו היה אחיו מבטן ומלידה. וכן מצינו במדרש על הפסוק: והכהן הגדול מאחיו - גדלוהו משל אחיו, דהיינו גדולתו של כהן גדול נבעה מכך שהחשיב את כל ישראל כאחיו. (תפארת שלמה)
"זה הדבר אשר צוה ה' לעשיהו" (ח' ה')
משה נחשב כמלך ישראל. כיצד הותר איפוא למלך לשרת את אהרן ואת בניו, לרחצם, להלבישם וכו', מלאכות שנאסרו לכפותן אף על עבד עברי? - והלוא שנינו: מלך ישראל שמחל על כבודו אין כבודו מחול. משום כך הדגיש משה: זה הדבר אשר צוה ה' לעשות לא הותרו לו מלאכות אלו לעשותן אלא בשל ציווי מיוחד **ממרומים**. (אור החיים)
"היא העולה על מוקדה" (ו' ב')
"הוא" כתוב וקוראים "היא". פירוש: היא העולה, כלומר הבהמה עצמה. הוא העולה - כלומר האדם עצמו. כך כתב הב"ח. ונראה לפרש שזו כוונת רש"י שכתב **אין צו אלא לשון זירוז** מיד ולדורות. א. מיד - דהיינו בזמן שנצטוו על הקרבנות שזה מכוון כנגד הקרי היא העולה - דהיינו הבהמה. ב. לדורות - במשך הדורות והוא מכוון כנגד זמנים אלו שבטלו הקרבנות, אז הכתוב מדבר על התורה שהיא במקום הקרבן והאדם קורא בתורת העולה ומעלה עליו כאילו הקריב קרבן עולה וכן בשאר הקרבנות כולם. (שמו אברהם)
"וישם אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה' ביד משה" (רש"י) להגיד שבתן שלא הטו ימין ושמאל. פירש החת"ס: דרך הרבה אנשים שכאשר מכבדים אותם בכבוד של מצוה, מראים הם פני ענווה כאילו אינם רוצים בכבוד זה וכאילו לא מגיע להם, ומטים בכתפיהם ימין ושמאל. לאמיתו של דבר "ענווה" כזו היא מעין גדלות וגאווה. לכן מעיד הכתוב על משה ואהרן 'שלא הטו ימין ושמאל' אלא מיד עשו כאשר צוה אותם. (ומתוק האור) (ב. בר דין הי"ו)

"קח את אהרן ואת בניו איתו ואת הבגדים..."
מדרש מלמדנו שהבגדים כבודו של אדם. בן סירא אומר: הדר אלהים בני אדם. והבגדים מכבדים את האדם. כן הובא במסכת ארץ זוטא מעשה בחסיד אחד שהיה עולה מן השוק היה נוטל בגדיו מקפלים, אמרו לו, כמה תלמידים יש לך ועבדים ובני בית לקפלים? אמר להם: הבגדים מכבדים אותי בשוק, אף אני מכבד אותם בבית כמו שנאמר: כי מכבדי אכבד (שמואל-א' ב') (ב. בר דין הי"ו)
"וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא" (ז' א')
המגיד מקוויניץ היה מפרש את הפסוק: אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה עול, בדרך המוסר. מי שמשלה את עצמו שאין בו מום, שאין בו כל פגם והוא נקי מחטא, **סימן שלא קיבל עליו עול מלכות שמים.** דבר זה נרמז גם כאן: וזאת תורת האשם - מהו הגורם לאדם שיחטא ויאשם? קדש קדשים הוא - המחשבה שהוא קודש קדשים, שהוא צדיק גמור. (עצי לבנון)
"אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" (ו' ו')
הלב נקרא מזבח. לכן המזבח היה ל"ב אמה. אוצר התורה הוא הלב על כן מילוי כזה: למייד בי"ת הוא אותיות: ל"ב תמייד. רמז שתהיה התורה מונחת בתוך הלב בתמידות ולא תצא משם, אפילו בשעת שינה, בחלום ידבר בו בדברי תורה, כמו שנאמר: אני ישנה וליבי ער. התורה נקראת אש. זהו שאמר: אש (התורה) תמיד תוקד על המזבח, הלב, לא תכבה אפילו בלילות, כמו שנאמר: טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בלילה נרה.
"והריים את הדשן"
הרואים עצמם כעפר ואפר והרי הם לפניו יתברך כדשן - הקב"ה ירומם אותם משפלותם. (רבי ישראל ממודז'ין)

פינת הניבים והפזמים
כמעין המתגבר = כן מכנים אדם אשר ידעויותיו עמוקות, והוא מוסיף חכמה ללא-הכף.
דוגמה: תלמידים בעלי ידע נרחב, שקדנים וחרוצים זוכים אצל חלק מן המחנכים להערה בגליון ההערכה: "הינך כמעין המתגבר!"
מקור: רבי אלעזר בן ערך - מעין המתגבר [פרקי אבות, פרק שני משנה ח]. (ניבונכו)

"קח חתן וקול כל"ה"
מזל טוב ואיחולים לבניי כ"ציון וצ"ביה דוידי הי"ו וכלמליה יעקוביאן לנישואי רפאל נ"י עם הילה מנב"ת. יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה לבניו עדי עד ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

העלון טעון גניזה
במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

הסירו מכשול מדרך עמי!
אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

בקורבן התודה מביאים המין ומצה, מדול? כתוב בפרשה שהמביא קורבן תודה צריך להביא עימו: "...חלות מצות גלולת בשמן וקיקי מצות משחים בשמן..." ומדוע גם חמץ וגם מצה? אלא ידוע שהחמץ מורה על יצר הרע. ומדוע חטא האדם? כי יצר הרע גבר עליו והחטיאו והוא התפתה. ובגין חטאו, חלילה, באה עליו צרה. אך בגלל זכויות או רחמי שמים ניצל מאותה צרה, לכן עכשיו מביא קורבן תודה לה'. וארבעה חייבים להודות (ברכות, י"ד): חולה שנתרפא, יורדי הים, הולכי מדבריות, חבוש שיצא מבית אסורים. והם צריכים להביא קורבן תודה, עליהם נאמר בתהלים ק"ז: "ידו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם".

אם כך, נמצא שקורבן התודה בא כשהיו שני דברים: או צרה, או ישועה, שנאמר: "ויצעקו אל ה' בצר להם" - בעת צרה, - זהו החמץ, המזכיר כי הצרה שבאה בגלל יצר הרע שפיתנו וחטאנו.

ו"ממצוקותיהם יוציאם" - בעת ישועה - זהו המצה - המזכירה שאין בה חמץ יצר הרע כי עשינו תשובה והתעוררנו מן החטא.

"סיום מסכת" יתקיים בביה"כ "מרדכי הצדיק" כמידי שנה. תחילת התפילה 06:45 כל הציבור מוזמן

"בניך כשתילי זתים" - חינוך "והגדת לבנך ביום ההוא לאמור"

אנו מצווים להנחיל את התורה ואת כל קורות עמנו לדור הבא, כדי ליצור המשכיות וקיום נצחי. התעברה לדור הבא חייבת להיות מרתקת ומגוונת, במיטב שיטות החינוך. ההתחדשות מדי יום היא מצווה חשובה מאוד, כפי שמציין הרב סולובייצ'יק: חג הפסח הוא חג החינוך, ובפרט "ליל הסדר". הלימוד ההיסטורי של "יצאת מצרים" דרך קריאת ה"הגדה של פסח" מהווה מוקד בחינוך הדור הצעיר. הז"ל הבינו את נפש הילד והשתמשו באלמנטים חינוכיים נפלאים כדי לקרב את הנוער, לחבב עליו את הלמידה ולטפח בו רצון להתקדם לקראת עתיד טוב מתוך זיכרון העבר.

* שאילת שאלות: זהו בסיס חשוב ביותר בחינוך אדם ופיתוחו האינטלקטואלי. בפסח - כאשר כל המשפחה מתכנסת סביב "שולחן הסדר". שואלים הצעירים את "ארבע הקושיות" ורבים מהסיפורים בהגדה פותחים בשאלות וזה הזמן לענות תשובות בחינוך נכון.

* למידה מתוך שמחה: ההגדה משולבת בשירה, לכל אורכה - "והיא שעמדה", "בצאת ישראל", "אחד מי יודע" - השירה יוצרת אווירה טובה ושמחה.

פרכה והצלחה ופרנסה טובה

כר. ז. בת יפה מנב"ת שתראה לסעודה הביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף שליט"א** לרפואתה והצלחתה ולכל משפחתה. **שתזכה לזיווג הגון משורש נשמתה הטהורה** ויתגשמו משאלות ליבה לטובה. וברכה והצלחה להוריה שירונו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

רפואה שלימה **שושנה רוזי** בת מרים **למזל** בת מרים **חיים** בן לטיפה **פרלה** בת סופי הקב"ה ישלח להם החלמה מהירה נחת ופרנסה טובה, וימלא כל משאלות ליבם לטובה.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון **"אברהם יגל"** משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של מרן הרה"ג **עובדיה יוסף שליט"א** בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה **21:30**

השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק** בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות **"מאפיית בית הלחם"**

פרכה והצלחה

לסיגלית בת שושנה. **לאריית** שרה בת שושנה לרפואת הנפש **לאורלי** בת שושנה. **לרויטל** בת שושנה. **לעדי** בת אתי לזיווג הגון, לספיר בת אורלי **לזיווג הגון וימית** בת מירה **לזוע** בר קיימא.

פרכות ואיחולים לפסיים

לעידה וציפורה ורוז'ק'ה הי"ו בהגיע ש"קד נ"י לביצוד. יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ויתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, יפוצו מעיינותיו בלימודים. וברכה והצלחה **ליעקב ודינה אהרונ** הי"ו **וליפת ודיאנה ורוז'ק'ה הי"ו**

פרכה והצלחה

לספיר ביוס"א בת נורית מנב"ת על הסיוע לזיכוי הרבים. שתזכה לפרנסה טובה, רפואה שלימה **ולזיווג הגון משורש נשמתה** שיתגשמו משאלות ליבה לטובה.

"סיום מסכת" יתקיים בביה"כ "אוהל מועד" תפילה בנץ. תחילת התפילה **05:45** **יוגש כיבוד עשיר** הציבור מוזמן

"מסורת" כל-בו לבית היהודי מצות מהודרות רכות עבודת יד או מכונה תמנוית בהשגחת הרה"ג **יצחק רצאבי שליט"א** והרה"ג **שלמה מחפוד שליט"א** ניתן להשיג גם **יין בציר-בית יוסף, שמן זית, ותבלינים כשרים לפסח.** **רחמים:** **052-2492533**

בריאות והחלמה איתנה: **רחמים יצחק-פור** בן מרים הי"ו **ציון נאמן** בן מרים הי"ו **משה נאמן** בן מרים הי"ו **מרדכי יעקובי** בן ציפורה הי"ו **אברהם נאמן** בן מרים הי"ו **ישראל פרג'י רפאל** בן מרים הי"ו **יוסף חיים גאלי** בן ג'מו הי"ו **באבאי באבאי** בן מורורי הי"ו **מיכל** בת מינה מנב"ת **לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.**

לע"י הענו והצנוע **שמואל בטיטו** ז"ל בן עליזה מנב"ת ובתו **מיכל** ז"ל בת **סיגלית** שתחיה. נפטרו י"ג ניסן תשס"א. השבוע פקידת שנתם. יה"ר שימליצו טוב בעד סיגלית אופיר ושמואל הי"ו

אזכרה במלאת שלושים יום לפטירתו של הצנוע והענו **עזרא נסימי** ז"ל בן פרי ויצחק ז"ל תתקיים **ביום רביעי** יב' ניסן, תשע"ב (12-04-04) 18:30 - מנחה, דרשות, ערבית וסעודת מצווה באולם בית הכנסת **"עזרא הסופר"** רח' גיבורי החיל 1 יבנה.

לע"י הצנועה והצדקת **אסתר מוסאי** בת חתון ומרדכי ז"ל נפטרה יד' ניסן. ביום שישי פקידת שנתה

לע"י הצנוע והישר **יצחק-חיים** לארי בן יעקב ז"ל נפטרו יג' ניסן. יום רביעי פקידת שנתו

שבת שלום ומבורך

לע"י נשמת:

כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל אליהו רחמיני בן מסעודה ז"ל ניסים נסימי בן ביבי ז"ל שלום נביאן בן טוטי ז"ל עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל יצחק בנאי בן לאה ז"ל סעדה סויסה בת איזה ז"ל

סולטנה באבאי בת שמחה ז"ל מרים לאלזרי בת ביבי ז"ל שמחה בר-דיין בת עזיזה ז"ל רבקה יעקובי בת פרי ז"ל עטייה בן חנה חגי'ג' ז"ל דיאמנטה חגי'ג' בת רגילה ז"ל שרה נאמן בת מזל ז"ל

לע"י **מרדכי לארי** ז"ל בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד שבת תשנ"א ת.ג.צ.ב.ה.

לע"י **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.ג.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

הלכות הגעלות והכשרת כלים לפסח (המשך)

ט. אם הגעיל הרבה כלים עד שנעכרו המים כעין ציר, אין מגעילין עוד בהם, ויחליף המים.
י. אם מגעיל עיני צבת שמחזיק בה את הכלי, צריך לרפות את הכלי ולחזור ולתפסו, דאם לא כן הרי לא באו מימי ההגעלה במקום שמונח הצבת.
יא. טוב להניח כלים להכשרה בתוך סל רשת, ולא יניח כלים הרבה פעמים אחת לתוך הכלי שהוא מגעיל בו, כדי שלא יגעו זה בזה, דאם כן, במקום נגיעתן אינן נגעלין.

כלי עץ

א. נוהגים לא להכשיר כלי עץ בגלל שיש להם הרבה סדקים. ובכל מקרה אם רוצה להכשירם, יכשירם בהגעלה וינקים יפה.
ב. כלי עץ וכדי שליטשו במקום להגעילו - לא עשה כלום.
ג. מרדה העשוי עץ - אין לו תקנה.

כלי פלסטיק

א. כלי פלסטיק שאין בהם חריצים דינם ככלי מתכות וכפי בליעתם כך הכשרם.

כלי חרס ואבן

א. כל כלי חרס שבישלו בו או הגישו בו חמץ, אסורים בשימוש בפסח ולא יועיל להם שום הכשר, לכן יש להצניעם כנ”ל.
ב. כלי חרסינה או פורצלן אין להם הכשר לכן ישטפם ויצניעם בארון נעול עד לאחר הפסח.
ג. תנורים וכיריים הבנויים מאבנים ולבנים, אפשר ללבנם ולהכשירם לפסח.

תנור אפיה

א. אע”פ שאין משתמשים בתנור בפסח חייבים לנקותו כמו כל הכלים ולכסותו או להדביק עליו נייר דבק כדי שלא יפתח.
ב. מי שנאלץ להשתמש בתנור בפסח אין לו להכשירו על דעת עצמו ועליו להיועץ ברב מומחה לדבר שידריך אותו כיצד להכשיר את התנור, כיון שלכל תנור דינים משלו.
ג. מגשי אפיה ממתכת שמשתמשים בהם בלי מים, צריכים ליבון. והליבון צריך להיות לכתחילה ליבון חזק עד שיהיו ניצוצות ניתזים ממנו.

דיני בדיקת חמץ

א. קודם ליל י”ד בניסן מנקים את כל חדרי הבית, שלא ישאר שם חשש משהו חמץ, וכן יש לנקות את ילקוטי בתי הספר והתיקים של הילדים, ואין צריך לבדוק לאור הנר, בליל ארבעה עשר בניסן.
ב. זמן הבדיקה הוא כעשרים דקות לאחר השקיעה, ואסור לאכול פת או עוגה יותר מ- 56 גר’ החל מחצי שעה קודם זמן הבדיקה, אבל מותר לאכול פת או עוגה פחות מ- 56 גר’, וכן פירות או ירקות, אפילו הרבה, וכן תבשיל אורז וכדומה, ותה או קפה מותר לשתות קודם הבדיקה.
ג. צריך לבדוק בחורים ובסדקים בכל פינות הבית, לרבות המרפסות וחדרי המדרגות, והגינות, ובייחוד במזנון, במקרר, בארונות המטבח, וביתר המקומות שמצניעים שם מאכל ומשקה, וכל חדרי הבית צריכים בדיקה.
ד. מי שיש לו מכונית פרטית, יש לו לבדוק מחמץ באור ליי”ד, אפילו אם אינו רוצה להשתמש בה בפסח, ולא יחזור לברך, ודי במה שברך על הבדיקה בביתו, אף שיש מרחק רב ביניהם, וכן בעלי אוטובוס ציבוריים, מטוסים ורכבות, ראוי ונכון לבדוקם אור ליי”ד, לאור הנר, אף אם ניקו אותם קודם.
ה. אין לברך ברכת שהחיינו על מצות בדיקת חמץ. ונכון להשתדל להשיג ”פרי חדש” ולהניחו לפניו בשעת הברכה שלפני הבדיקה, ואחר שיבדוק מעט יברך שהחיינו (כדי להסתלק מחשש להפסק) ואחר שיגמור הבדיקה יברך ברכת הנהנין על הפרי ויאכלנו, אבל אין זה אלא ממידת חסידות.

הוקדש לעילוי נשמת הצנוע והישר
עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז”ל

”מכל מלמד” השכלתי...”

”יוסף ה’ עליכם ככם - 1000 פעמים”

ידוע שכשבאו אל משה ביום שהוקם המשכן, ברכם משה בברכה: ”יוסף ה’ עליכם ככם אלף פעמים”.

למה אלף? מהיכן מספר זה? עמד משה רבינו, ע”ה, והסתכל על כל עדת ישראל שבאו אל פתח אוהל מועד. איך 600,000 גברים ועוד 22,000 לויים מתכנסים בחצר שגודלה 2,500 אמה (50 על 50 אמה)? ועוד הרי צריך ריחוק 4 אמות כדי להשתחוות? מה היה כאן?

נעשה חשבון, 600,000 גברים ועוד 22,000 לויים = 622,000 כל אחד צריך 4 אמות = 2,488,000 אמה, בקירוב = 2,500,000 בדיוק פי 1000 ממה שבאמת טח החצר... לכן אמר משה: יוסף ה’ עליכם ככם אלף פעמים, יהי רצון שבכל פעם שאתם מתכנסים יוסיף ה’ עליכם פי 1000 בדיוק כפי ששטח החצר גדל בנס פי 1000.

”שבת הגדולה” מקור השם:

ולכאורה היינו צריכים לאמר ”שבת הגדולה”, שכן המילה שבת - נקבה. אלא:

א. זכר לנס הגדול שהיה ביום י’ בניסן, ביום זה לקחו שיה - טלה, הנחשב לסמל של אלוהי מצרים וקשרוהו לכרעי המיטה לשמירה עד יום י”ד בניסן, ושחטוהו. וכל זה לעיני המצריים ואין הם יכולים לעשות מאומה. ולא הרעו לבני ישראל.
ב. במילה ”שבת הגדולה” טמון הרמז לשנה שיצאו ממצרים: שנת ב’תמח = 2448 לבריאת העולם. וכך זוכרים: ש = שבת. ב = 2000 ת = 400 הגדול = 48, וביחד = 2448.

ג. קוראים הפטרה בספר מלאכי ג’, שם נאמר בפסוק: ”הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום ה’ הגדול והנורא”. שהיום הגדול המצויין כאן, הינו יום הגאולה האחרונה. שבניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל.
ד. היות שענייני הפסח, דיני וחוקיו מרובים, יש להסביר וללמד את הקהל לשמור ולהזהר בכל מצוות החג. לכן נהגו שהרב נותן דרשה גדולה יותר בשבת שלפני הפסח.

רפואה אלטרנטיבית

ניקוי הכבד בגופינו

שתייה, מזון עתיר סיבים תזונתיים, פעילות גופנית, הרפיית מתחים, עיסוי הגוף, תרגילי נשימה - כל אלה תורמים לשמירה על דרכי פיניו הפסולת של הגוף: הכליות, המעינים, הלימפה, העור, הריאות. מכיוון שיש גם פסולת מטבולית הנוצרת בגוף באופן טבעי וצריכה להתפנות, לא די בכך שנימנע מהכנסת רעלים מבחוץ. גם כעס הוא סוג של רעל אנרגטי. כל רגש שלילי שאנחנו מחזיקים גורם לשרירים להתכווץ ולהפריע לפינוי פסולת ולתפקוד תקין של מערכות הגוף.

ניקוי אקטיבי תקופתי: בעזרת צום, מיצים (למשל גזר, סלק, ירוקים - אורגני בלבד); צמחי מרפא כגון שן-ארי, גדילן ואחרים (עם תמיכה של צמחים לניקוי הכליות כגון סרפד);

" ואבותינו סיפרו לנו "

סדר מופתי

ד"ר דני הופמן, רופא שיניים צעיר, נסע באחד ממסעותיו בעולם לאזור קשמיר בהודו למקומו של הדלאי-למה. הוא הגיע לכנס של בכירי היוגה הטיבטית. המתורגמן הראשי של הדלאי-למה היה יהודי וכן המדריך הראשי ורבים נוספים. לאחר שהדלאי-למה דיבר והמתורגמן חזר על דבריו, אחד המשתתפים ניגש אליו ושאל: "האם אתה רוצה לקרוא ספר על מדיטציה יהודית?"

דני נדהם: האם יש דברים רוחניים גם ביהדות?! היהדות נתפשה בעיניו כאוסף של מסורות קדומות, דברים אנתרופולוגיים שהובאו מכל מיני מקומות ותו לא. הוא קרא בתדהמה כי דוד המלך עסק בסוג של התבוננות, מעין מדיטציה. כשלמד תנ"ך בתיכון לא דיברו כלל במונחים הללו. אחרי קריאה מהנה ומרתקת הבין שהספר לא נכתב במקורו באנגלית, אלא הוא מתורגם מעברית. הוא ראה בכריכה כיתוב "מתורגם מתוך השתפכות הנפש".

אז חשב לעצמו: אתה צריך להגיע עד להודו כדי לקבל ספר מתורגם?! לך הביתה ותקרא אותו בעברית! אתה מרותק מתרבויות של זרים ולא מתייחס בכלל לתרבות שלך, ורק כאשר היא מתורגמת יש לה הכשר? הוא הרגיש מיאוס כלפי עצמו. אחר כך השאיל לו היהודי את הספר 'משיבת נפש' באנגלית, המבוסס גם הוא על משנת רבי נחמן מברסלב, וגם אותו קרא בשקיקה. לא היה לו מושג איך ישיג את הספרים הללו בעברית, אבל היה לו ברור שכאשר יחזור ארצה יחפשו. הוא תכנן להגיע לטיסה עם ערימות ספרים שרכש בכל אותן כתות. השתוקק לבוא הביתה כדי שיוכל להתעמק בהם באמת. בכל כת שביקר גם קיבל תמונות של ראש הכת שנקרא "אדם מואר". הוא חש איזו אי נוחות והרהר: אם אני חוזר לארץ, אני חייב לבוא גם עם תמונה של יהודי מואר כלשהו. הוא ניסה לחשוב איזה יהודי יכול להיות מואר, הרי לא הכיר כלל את גדולי היהדות, רק זכר שפעם בהיותו בינוער העובד והלומד נסע להקפות שניות בכפר חב"ד, משם זכר את הרבי מלובביץ'. כעת חשב: בטח הוא צריך להיות אדם מואר, ורצה שתהיה לו בין כל התמונות של הגורואים גם את תמונתו. האיש שנתן לדני את הספרים סיפר לו שאם ברצונו להשיג את הספרים הללו בעברית, וכן למצוא ספרים נוספים מאותו סוג, יוכל ליצור קשר עם מישהו בירושלים. הזמן היה סמוך לפסח, ואז גמלה בקרבו ההחלטה שכאשר יגיע לישראל יעשה ליל סדר אצל אותו אדם. דני הגיע לבומבי והסתבר לו שהטיסה לישראל מלאה. לפתע חש בהלה פנימית. הוא שאל בצער את סוכן הנסיעות היהודי שלו "איך ייתכן שלא אהיה בארץ בליל הסדר?!", וקיבל תשובה שאין מה לעשות. לאחר מכן תמה על עצמו: ממתי אני כה להוט על ליל הסדר... הוא ישב באכסנייתו ובמשך כל הלילה מלמל שוב ושוב: "לא ייתכן! אני חייב להיות בליל הסדר בארץ!..." זו הייתה תפילתו הראשונה בחיים.

בבוקר הגיע הסוכן ואמר: "נפתרה הבעיה. מישוה ביטל את טיסתו", והסיע בעצמו את דני לשדה התעופה. דני נחת בליל י"ד בניסן בישראל ונסע מיד למרפאת השיניים שלו כדי להתארגן. לאחר מכן ביקר אצל חברו אורי שמתגורר ליד התחנה המרכזית בתל-אביב. "דני, טוב שבאת!", אמר אורי, "בן דודי שמע

שהגעת והשאיר לי עבורך ספרים. קח בבקשה!". הוא הושיט לו את "השתפכות נפש" ו"משיבת הנפש". דני חש אימה. צמרמורת חלפה בכל גופו ועורו סמר. חש כאילו פגש את ההשגחה האלוקית בעצמה. לאחר שהודה לחברו ירד לתחנה המרכזית ונכנס למונית הנוסעת לירושלים.

הוא ישב בין שני חרדים, האזין בווקמן לקלטת מהקרנבל בברזיל, ועלעל בספר על מדיטציה. החרדי משמאלו פרס חבילת תמונות של הרבי מלובביץ' לנגד עיניו. לפתע נזכר דני ברצונו להשיג את תמונתו. האיש חייד לעברו ואמר: "קח אחת בבקשה".

דני הגיע לבית אמו בירושלים. לאחר שסיפר לה על מסעו, התקשר לאותו יהודי, שאת שמו ומספרו קיבל בהודו, כדי לשאול אותו איך להשיג ספרים נוספים. הוא רצה גם להזמין את עצמו לליל הסדר, אבל לא ידע כיצד יעשה זאת.

לאחר שהציג את עצמו סיפר כי נחת כעת בארץ ושאל: "היכן אוכל להשיג ספרים בנושא יהדות ותשובה? האיש כאילו קרא את מחשבותיו ענה ואמר: "עזוב אותך לרגע מהספרים. איפה אתה עושה ליל סדר?"

דני היה בהלם מוחלט...

הוא חגג ליל הסדר כהלכתו בבית האיש ברובע היהודי בירושלים. כך החלו להיפתח בפניו שערי היהדות עד שזכה לחזור בתשובה.

"אם על תודה יקריבנו..." (ויקרא ז, י"ב) בהקדמת הגר"י זילברשטיין שליט"א לספרו "ברכי נפשי" סיפר על יהודי צדיק שנקט בפעולה מעניינת כדי לזכור את חסדי השם:

יהודי זה הולך לכל מקום עם בקבוק של מים מינרלים בידו. ונימוקו עימו: "בבקבוק זה מזכיר לי את חסדי השם הגדולים שעשה עימיי".

היה זה בימים שבהם נתגלה זיהום במים בארץ ישראל והשלטונות אסרו לשתות ממי הברזים. הכל זוכרים את התייקרות מחירי המים המינרלים בבת אחת, ומחירו של בקבוק שעד לאותו יום היה כמה שקלים בודדים, קפץ ועלה פי כמה וכמה.

באותן שעות דרמטיות שבהן נאסרה השתייה, אפשר היה להבחין בדרגה האמיתית שבה נמצא האדם. היו בעלי חנויות שהקפיצו את מחירם של בקבוקי המים המינרלים, ולפי ההלכה אסור היה להם לעשות זאת.

הגיעו הדברים לידי כך שרביעיית בקבוקים נמכרה בלא פחות מ-150 שקלים! מאידך, היו כמה סוחרים שלא העלו את המחיר, והיו אף כאלו שאמרו שעכשיו, כשהציבור מצוי בלחץ, הם יורידו את המחיר וימכרו את הבקבוקים ללא רווח, במחיר שהם עצמם שילמו.

והנה, אמר אותו יהודי, גם אני נאלצתי לקנות את המים במחיר הנ"ל, וההרגשה שלי היתה נוראה, הכזה הוא מחיר המים בעולמו!! –שאלתי את עצמי, אבל נאלצתי לעשות מה שכולם עשו.

ועתה, כשיש לי אפשרות לפתוח את הברז, ולשתות מן המים שנתן לי השי"ת (כמעט) בחינם, אני מרגיש שמוטל עלי להודות לה' יתברך על חסדיו הגדולים.

"הבקבוק שאיתו אני הולך לכל מקום, הוא הוא אותו בקבוק מים שקניתי בכל כך הרבה כסף, ומאז הנני שומר אותו, כדי שאוכל לזכור את חסדי ה' הדואג לכל צרכינו בחסד וברחמים".

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים, אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054-9151601 או בדואר אלקטרוני: avi.musai@siemens.com